Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

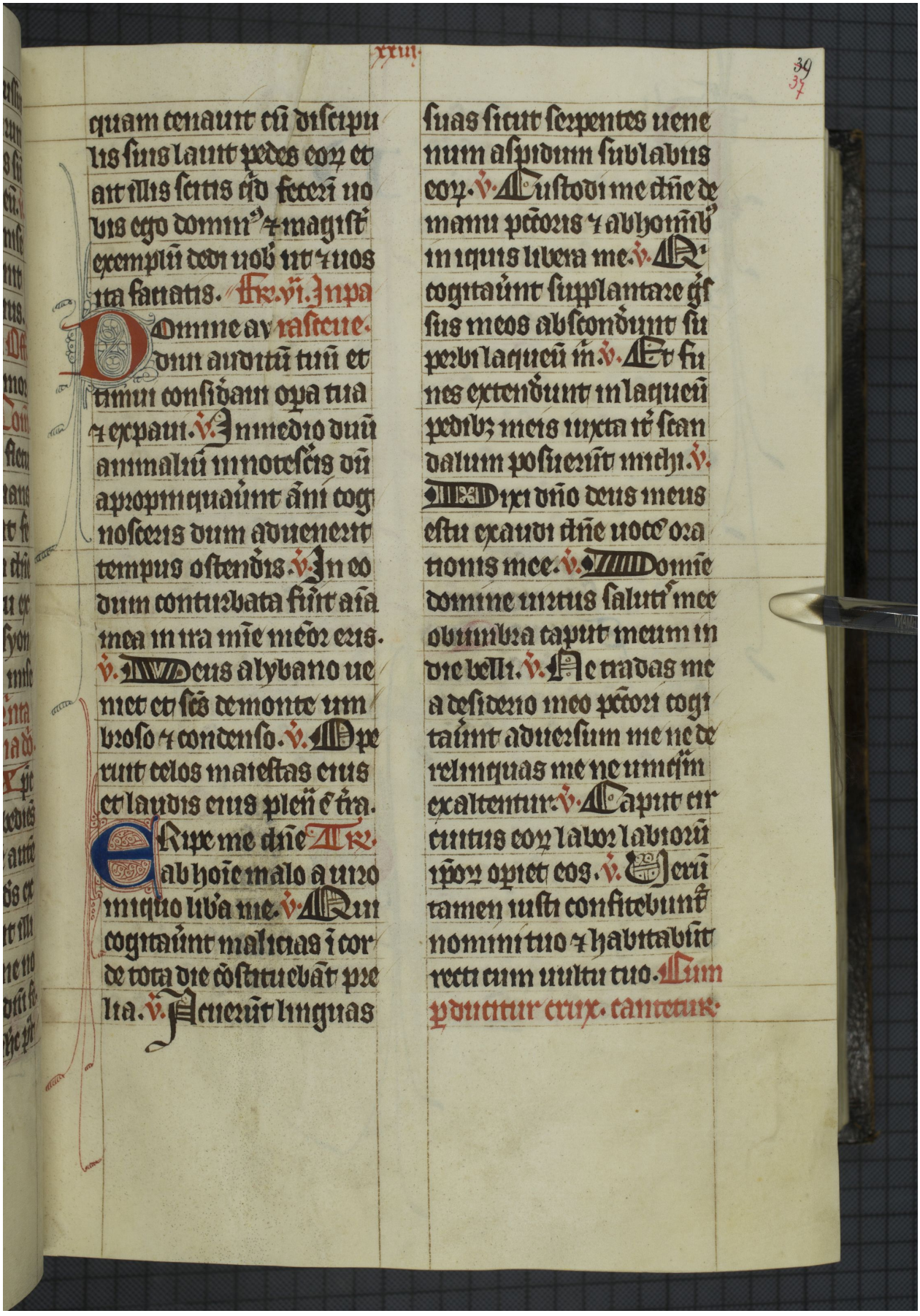

quam tenuerunt cū discipu
lis suis lauit pedes eoꝝ et
ait illis scitis cid fecerī no
bis ego dominꝰ ⁊ magistꝰ
exemplū dedi uob ut ⁊ uos
ita faciatis. ℟. vi. Inpa
Domine ne auertaris de
dum auditū tuū tui et
timui consideraui opa tua
⁊ expaui. ℣. In medio duū
animaliū innotescis dū
apropinquauerit ānī cogi
noscaris dum aduenerit
tempus ostendis. ℣. In eo
dum conturbata fuit aīa
mea in ira mīe memor eris.
℣. Deus a lybano ue
niet et sc̄s de monte umbro
so ⁊ condenso. ℣. Op
tuit celos maiestas eius
et laudis eius plen̄a est tra.
Eripe me dn̄e ℟.
ab hoīe malo a uiro
iniquo libera me. ℣. Qui
cogitauerunt malicias i cor
de tota die cōstituebāt pre
lia. ℣. Acuerunt linguas
suas sicut serpentes uene
num aspidum sub labiis
eoꝝ. ℣. Custodi me dn̄e de
manu pc̄oris ⁊ ab hominib⁹
iniquis libera me. ℣. Q
cogitauerunt supplantare gs
sus meos absconderunt su
perbi laqueū mi. ℣. Et fu
nes extenderunt in laqueū
pedib⁹ meis iuxta it̄ scan
dalum posuerunt michi. ℣.
Dixi dn̄o deus meus
es tu exaudi dn̄e uocē ora
tionis mee. ℣. Domīe
domine uirtus salutis mee
obumbra caput meum in
die belli. ℣. Ne tradas me
a desiderio meo pc̄oris cogi
tauerunt aduersum me ne de
relinquas me ne unq̄m
exaltentur. ℣. Caput cir
cuitus eoꝝ labor labiorū
ipor operiet eos. ℣. Uer
tamen iusti confitebunt
nomini tuo ⁊ habitabit
recti cum uultu tuo. Cum
ꝓducitur crux. cantetur.